

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/162/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020205939
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0020205939.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu U. P.F., D.. XX.X.XXXX, S. XX proti žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomáškova 48, IČO: 00 151 653, zast. AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., Martin, P.O.Hviezdoslava 10625/23B, IČO: 36 865 036, Martin, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu 16C/111/2020-61 z 1.6.2021 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

M e n í uznesenie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamieta.

Žalovanej priznáva náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením

I. Nariadil neodkladné opatrenie a žalovanej uložil povinnosť zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby, ktorej predmetom je súbor nehnuteľností zapísaných na LV. č. XXXX, vedenom Okresným úradom Michalovce, Katastrálny odbor, Obec S., Katastrálne územie S., a to: stavba so súp. č. XX postavená na pozemku reg. „C“ parc. č. 260 - Rodinný dom, pozemok parcela registra „C“ č. 260 vo výmere 1217 m² - zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcela registra „C“ č. 261 vo výmere 1934 m² - záhrada, do právoplatného skončenia konania vo veci samej. II.Žalobcovi uložil povinnosť v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať na príslušnom súde proti žalovanému žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti dražby a III. priznával úspešnému žalobcovi náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení, o.i., uviedol, že návrhom sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia 28.12.2020, ktorým sa domáhal uloženia žalovanému povinnosti zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby ktorej predmetom je súbor nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Michalovce, Katastrálny odbor, Obec S., G. Ú. S., a to: stavba so súp. č. XX postavená na pozemku reg. „C“ parc. č. 260- Rodinný dom, pozemok parcela registra „C“ č. 260 vo výmere 1217 m², Zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcela registra „C“ č. 261 vo výmere 1934 m², Záhrada, na tom skutkovom a právnom základe, že žalovaný mu zaslal list z 19.11.2020 sp. zn. 0292/186966/2020 „Oznámenie o začatí výkonu záložného práva“, že predmetnému oznámeniu o výkone záložného práva predajom zálohu na dražbe (zák. č. 527/2002 Z.z.) nepredchádzalo osvedčenie výšky pohľadávky ku dňu začatia výkonu záložného práva. Týmto spôsobom podľa žalobcu došlo k bezprecedentnému porušeniu § 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobca mal za to, že postupom žalovaného sú dotknuté jeho práva, ktoré mu garantuje Ústava SR, najmä ide o porušenie zásady rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov. Poukazuje najmä na porušenie § 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, v spojení podľa čl. 19 a s čl. 20 ústavy, lebo nemožno vykonávať dražbu nehnuteľností bez verifikovaného písomného vyhlásenia veriteľa o pravosti výške a splatnosti pohľadávky. Podľa hore uvedených ustanovení zákona je neprípustné, aby vlastníckemu právu bolo

nadradené iné vecné právo vykonávané bez verifikácie existencie tvrdenej pohľadávky zo strany žalobcu súdom. Čo sa týka aplikácie zákona o dobrovoľných dražbách, uviedol, že platí, že každé ustanovenie zákona s ohľadom na ingerenciu súkromného dražobného procesu do práva oprávnených záujmov osôb povinných zo záložného práva je nevyhnutné tieto vykladať ústavne konformne, a teda z pohľadu účelu a zmyslu ochrany práv dotknutých osôb. Z uvedených dôvodov je preto v dražobnej praxi udržateľná jedine taká interpretácia a aplikácia zákona o dobrovoľných dražbách a súvisiacich právnych predpisov, ktorá vychádza z dôsledného rešpektovania a ochrany ústavných práv a právom chránených záujmov osôb zúčastnených na dražobnom procese (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR). V týchto prípadoch ide o vážny zásah do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom až na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 v spojení s čl. 20 ústavy, a to bez akejkoľvek (preventívnej) ingerencie súdnej moci. Poukázal na to, že je v danom prípade vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, plní na účely výkonu záložného práva funkciu „exekučného titulu“, že ide o jednostranný právny úkon veriteľa, ktorého dosah je bezvýhradný, neodvratný a prakticky voči nemu neexistuje žiadna obrana, lebo zákon ju v predmetných ustanoveniach ani nepredpokladá. Takáto konštrukcia zákona odporuje základným súkromnoprávnym zásadám, a to najmä zásade rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka) s dosahom na čl. 20 Ústavy SR, kedy je vlastníckemu právu nadradené iné vecné právo vykonávané bez verifikácie oprávnenosti a dôvodnosti jeho výkonu súdom. Hore uvedené jeho tvrdenie podporuje aj ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, najmä čl. 8 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd v znení jeho dodatkových protokolov (porov. napr. rozsudok vo veci Paulic v. Chorvátsko z 1. marca 2010, rozsudok D. S. X. (Sťažnosť 47148/99), nález Ústavného súdu ČR z 8. marca 2005 sp. zn. Pl. ÚS 47/04. V danom prípade podľa žalobcu ide de facto o postihnutie majetku výlučne podnikateľom sledujúcimi dosahovanie zisku takmer bez akejkoľvek verejnoprávnej ochrany v rozsahu, aký umožňuje slovenská právna úprava, čo je diskutabilné aj vo svetle porovnateľných právnych poriadkov, ktoré na tak závažný zásah do vlastníctva vyžadujú rozhodnutie sudcu. Podnikatelia sú pritom v pozícii osôb, ktoré majú garantovať ochranu práv osôb zúčastnených na dražobnom procese. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6Co 131/2011 (z odôvodnenia ktorého sčasti citoval). Krajský súd v Prešove mal za to, že ustanovenie § 7 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov je v rozpore s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Listiny základných práv a slobôd, lebo „Každý subjekt“, ktorý je vlastníkom, môže takto byť zbavený majetku iba na podklade vyhlásenia veriteľa, ktorý osvedčuje pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa citovaného zákona, pričom podľa ústavy a Listiny základných práv a slobôd sa očakáva, že sa bude môcť brániť respektíve obhajovať svoje práva prostredníctvom nezávislého a nestranného súdu, výsledkom ktorého má byť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie - exekučný titul ako podklad pre následný nútený predaj majetku. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby súd vydal neodkladné opatrenie. 10. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Súd, vychádzajúc z § 324 ods. 2, § 324 ods. 3, § 325 ods. 1, 2, 3, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1, 2, 3, § 330 ods. 2, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, z aktuálneho výpisu LV č. XXXX (zo dňa 1.6.2021), k.ú. S., ktorý si zabezpečil, mal za preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností (v podiele 1/1) zapísaných na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Michalovce, Katastrálny odbor, Obec S., Katastrálne územie S., a to: stavba so súp. č. 19 postavená na parcele reg. „C“ č. 260 - Rodinný dom, pozemok parcela registra „C“ č. 260 vo výmere 1217 m² - zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcela registra „C“ č. 261 vo výmere 1934 m² - záhrada; pod Poznámkou je uvedený: P-130/2020 - Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, (IČO:00151653) - Oznámenie o začatí výkonu záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe č.0292/186960/2020 zo dňa 19.11.2020 na parc. C KN 260, 261, rodinný dom s.č. 19 na parc. C KN 260 - č. 107/2020; pod ďalšou Poznámkou je uvedený: P-70/2021-DUPOS dražobná, spol.s.r.o., Tamaškovičova č. 17, 917 01 Trnava- Oznámenie o dobrovoľnej dražbe č. DU-POS DD 9/2021 zo dňa 19.5.2021 na parc. C KN 260, 261, rodinný dom s.č. 19 na parc. C KN 260-č. 45/2021; Titul nadobudnutia: Kúpna zmluva zo dňa 14.9.2010 - V 337/10 - č. 64/10, a V-215/2018 zo dňa 22.05.2018 - Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov - č. 39/2018; v časti C: Ťarchy, pod por.č. 1 je uvedený: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava (IČO 00 151 653) - Zmluva o zriadení záložného práva a Mandátna zmluva zo dňa 05.12.2013 na rod. dom čs.19, na parc. C KN č.260, C KN č.260, C KN č.261, V 825/2013 - č. 151/13. Uvedené nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom dobrovoľnej dražby, sú teda predmetom záložnej zmluvy, ktorou sa zriadilo záložné právo k týmto nehnuteľnostiam na zabezpečenie pohľadávky veriteľa (žalovaného) v prospech

žalovaného. Z predloženého Oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 19.11.2020 a z Návrhu na vklad záložného práva zo dňa 12.11.2013 vyplýva, že medzi žalobcom, B. U. a žalovaným bola uzatvorená dňa 12.11.2013 Zmluva o splátkovom úvere č. 5047925679 a žalobcovi a B. U. bol poskytnutý úver vo výške 26 550,00 € a za účelom zabezpečenia tejto pohľadávky bol povolený vklad záložného na LV č. XXXX, k.ú. S. v prospech žalovaného. Zároveň z Oznámenia o začatí výkonu záložného práva mal súd preukázané, že žalovaný (Slovenská sporiteľňa a.s.) začína výkon záložného práva podľa §1511 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka predajom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. S. na dobrovoľnej dražbe v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, nakoľko „Pohľadávka banky zabezpečená uvedeným záložným právom, sa stala splatná v celom rozsahu dňa 14.10.2020 a nebola zaplatená v celom rozsahu“. Poukázal na to, že žalobca sa neodkladným opatrením domáha ochrany vlastníckeho práva a v nariadení neodkladného opatrenia vidí jediný prostriedok, ako zabrániť pokračovaniu nezákonnej dražby, ktorej neplatnosti sa mieni domáhať podaním žaloby vo veci samej. Žalobca potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v predmetnej veci odôvodnil tým, že žalovaný porušil ustanovenie § 7 ods. 2 zák. o dobrovoľných dražbách v spojení čl. 19 a čl. 20 Ústavy, keď začal vykonávať dražbu nehnuteľnosti bez verifikovaného písomného vyhlásenia veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pričom v tomto prípade ide o vážny zásah do práva vlastníť majetok s dosahom až na ústavné právo na obydlie. Nariadenie neodkladného opatrenia je v tejto chvíli jediná možnosť právnej ochrany žalobcu, nakoľko žalovaný porušil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z cit. ust. zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, lebo je navrhovateľom dražby a aj záložným veriteľom, nezisťoval a nesplnil si povinnosť v zmysle § 7 ods. 2 veta druhá zák. č. 527/2002 Z.z. t.j. písomne vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona (§ 16 ods. 3), ktorej splnenie je základnou podmienkou vykonania dražby, ktorej nesplnenie môže viesť aj k neplatnosti dražby a obzvlášť z tej skutočnosti, že medzi žalobcom a žalovaným ide o spotrebiteľský vzťah. Z týchto skutkových zistení má súd za to, že žalobca osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov tak, aby až do rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa rozhodne o žalobe vo veci samej, sa dočasne upravili pomery strán sporu, pretože pokračovaním nezákonnej dražby by mohol žalobca prísť o svoj majetok ako aj o svoje obydlie. V tomto štádiu konania je nutné predísť škodám, ktoré hrozia žalobcovi ako vlastníkovi predmetu dražby. K zániku jeho vlastníckeho práva by mohlo dôjsť nezákonným spôsobom, a to v rozpore s ustanoveniami zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Súd vychádzajúc z predložených listinných dôkazov žalobcom ako aj z aktuálneho výpisu LV č. XXXX (zo dňa 1.6.2021), k.ú. S. z dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože žalobca jednak osvedčil pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčil potrebu nevyhnutnej úpravy pomerov sporových strán. Zároveň súd poukazuje na to, že zrušujúce uznesenie krajského súdu bolo žalovanému doručené dňa 4.5.2021 do jeho elektronickej schránky. Žalovaný následne neprodukoval žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil tvrdenie žalobcu, o tom, že vierohodne písomne (ne)osvedčil pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky pred začatím procesu dobrovoľnej dražby. Vychádzajúc takto z právneho názoru krajského súdu, súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie, nakoľko existuje obava, že by zo strany žalovaného mohlo dôjsť k neoprávnenému výkonu záložného práva a tým k závažnému zásahu do vlastníckych práv žalobcu (reálne hrozí dražba nehnuteľností a strata vlastníckeho práva žalobcu k nim, pretože žalovaný reálne vykonáva kroky smerujúce k vykonaniu dražby nehnuteľností) a preto je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Zároveň súd dospel k záveru, že nariadením tohto neodkladného opatrenia nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami a z tohto dôvodu, súd uložil žalobcovi, aby v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia podal žalobu o určenie neplatnosti dražby. V prípade, že v tejto lehote žalobu nepodá, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší (§ 336 ods. 3 CSP). Ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli (§ 340 ods. 1 CSP). O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu úspešnému žalobcovi priznal v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením, po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná.

4. Súd prvej inštancie uznesením 16C/111/2020-12 z 21.1.2021 návrh na zriadenie neodkladného opatrenia zamietol a stranám sporu nepriznal právo na náhradu trov konania.

5. Poukázala na to, že na základe žalobcom podaného odvolania Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením 9Co/36/2021 z 29.3.2021 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 prvá veta CSP z dôvodu, že súd prvej inštancie sa dopustil nesprávneho procesného postupu v tom smere, že stranám sporu odňal možnosť konať pred súdom tým, že nedostatočne (nepreskúmateľne) odôvodnil svoje rozhodnutie, čím došlo k porušeniu práv strán sporu na spravodlivý proces a závery súdu, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli nedostatočne odôvodnené, čo v tomto konečnom dôsledku zakladá nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu boli dôvody uvedené súdom prvej inštancie v uznesení všeobecné a formulárne. Súd sa vo svojich záveroch obmedzil len na to, že v prejednávanej veci žalovaný pristúpil k realizácii záložného práva na základe vyššie uvedenej zmluvy a to postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách, t.j. že jeho podkladom bola samotná zmluva medzi účastníkmi konania, ako aj zákonná úprava dobrovoľnej dražby. Avšak neuviedol a nevysvetlil, prečo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel, v čom spočíva neosvedčenie takých skutočností, ktoré by v danej veci umožňovali nariadenie neodkladného opatrenia, nezdôvodnil, čo ho viedlo k záveru, že žalobca neosvedčil existenciu naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahom medzi stranami, nepreukázania zákonných podmienok pre jeho nariadenie, že nebolo potrebné bezodkladne upraviť pomery a, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd opomenul posúdiť dôvody, ktoré uviedol žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré smerovali k jeho vydaniu a to predovšetkým k jeho tvrdeniu, že Oznameniu o začatí výkonu záložného práva listom žalovaného z 19.11.2020 malo predchádzať osvedčenie pravosti, výšky a pohľadávky ku dňu začatia výkonu záložného práva podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách v spojení s čl. 19 a čl. 20 ústavy, lebo nemožno vykonávať dražbu nehnuteľností bez verifikovaného písomného vyhlásenia veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky. S týmto podstatným dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia sa súd vôbec nezaoberal, rovnako ani s právom žalobcu na obydlie a nevyvodil z toho príslušné právne závery a to z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g) a h) CSP. Žalovaná v odvolaní zdôraznila, že predmetné uznesenie je absolútne nepredvídateľné a že takéto rozhodnutie predstavuje porušenie základnej právnej istoty a je porušením princípu legality a práva na spravodlivý proces, ktorého súčasťou sú jednotlivé záruky pričom týmto patria aj záruky, ktorých obsah je daný inštitútom legitímnych očakávaní a predvídateľnosti rozhodnutia súdu. Tvrdila, že uznesenie po vrátení odvolacím súdom súdu prvej inštancie a ktorým návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, je nepredvídateľné a arbitrárne. Žalovaná trvala na tom, že uznesenie súdu prvej inštancie v poradí prvé z 21.1.2021 bolo (za situácie ak súd procesnú situáciu posúdil tak, že uvedené podanie „návrh“ na nariadenie neodkladného opatrenia neodmietol, čo je nepochybne to, k čomu mal súd pri riadnej aplikácii zákona dospieť) vecne správne. Ďalej poukázala na dôvody zrušujúceho uznesenia odvolacím súdom, ktorý poukázal hlavne na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na jeho nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť. Poukázala aj na to, že odvolací súd v merite veci svoj právny názor vo veci nevyslovil a že len poukázal na požiadavky riadneho odôvodnenie rozhodnutia tak, aby ho bolo možné podľa názoru odvolacieho súdu preskúmať. Vytykala súdu prvej inštancie, že následne absolútne prekvapivým spôsobom, t.j. presne opačne ako rozhodol v poradí v prvom uznesení, návrhu vyhovel a že je extrémne nespravodlivé, čo predstavuje zásah do jej zaručených základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ďalej poukázala na to, že žalobca ani netvrdil uzatvorenie úverovej, či záložnej zmluvy, že uvedené ani neoznačil ako prostriedok osvedčenia, že záložcom nepredložil žiaden list vlastníctva ani v uvedenom smere si nesplnil základné procesné povinnosti. Ďalej uviedla, že žalobca netvrdil a neosvedčil, že tu neexistuje zabezpečený záväzok, resp. že by ho riadne plnil. Poukázala na to, že je povinnosťou žalobcov tvrdiť a s vysokou pravdepodobnosťou osvedčiť všetky predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a že keď uvedené nesplní, nemôže uniesť procesné bremeno v konaní a nemôže byť s týmto podaním úspešným. Poukázala na to, že žalobca šikanózne podal neúplný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia viac ako 7 rokov po uzatvorení predmetných zmlúv, potom ako v novembri 2013 úver celkovo vo výške 26 550 eur čerpal a nijako netvrdí a neosvedčuje splácanie úveru v dohodnutých mesačných splátkach a neosvedčil, že by plnil svoj dlh riadne a včas. Citujúc znenie § 151j ods. 1 Obč. zák., zdôraznila, že v tejto situácii zakazovať konanie, ktoré je výkonom zákonného oprávnenia záložného veriteľa, je ničím neodôvodnenou ľubovôľou, ktorá je v priamom rozpore s ustanovenia právneho poriadku. Poukázala aj na to, že vyhlásenie záložného veriteľa o pravosti, sume a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách nie je dôvodom, pre ktorý sa dobrovoľná dražba vykonáva, ale iba jedným z jej predpokladov. Ďalej uviedla, že žalobca si zjavne konštruje neexistujúce právo, právo na obydlie v zmysle práva na zotrvanie v konkrétnom byte, bez zákonného dôvodu, pričom však skutočnosť,

že nejaký byt má byť jeho obydľím nijako neosvedčuje a v prípade ak aj teoreticky žiada, aby dlh nebol plnený z takejto majetkovej hodnoty, musí sám plniť z majetkovej hodnoty inej (spravidla peniaze) , prípadne ponúknuť iný, rovnako speňažiteľný predmet zabezpečenia v obdobnej hodnote a nič také však žalobca netvrdí ani neosvedčuje. Ďalej vytykala súdu, že písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Citujúc znenie § 220 ods. 2, 3 C. s. p. vytykala súdu, že jeho rozhodnutie absentuje relevantné odôvodnenie. Poukázala na to, že ak je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neúplný, musí byť odmietnutý , prípadne zamietnutý. Ďalej poukázala na to, že ide podanie bez riadneho návrhu rozhodnutia ako vo vzťahu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia , tak i vo vzťahu k žalobe so zjavne neurčitým obsahom, ktorý má byť v súlade s § 327 C. s. p. odmietnutý, ktorému návrh súd bez akéhokoľvek odôvodnenia vyhovel, pričom v rozhodnutí uviedol skutočnosti ničím neosvedčené, nepreukázané a zároveň rozhodol spôsobom (výrokom s obsahom), ktorý navrhovateľ vôbec nenavrhol. Zdôraznila, že súd nemôže preformulovať výrok navrhovaného neodkladného opatrenia v časti konkretizácie právneho úkonu tak, aby zodpovedal objektívnemu hmotnému právu a aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom výkonu rozhodnutia. Poukázala , okrem iného na to, že rozhodnutie je materiálne nevykonateľné a že súd rozhodol v rozpore s explicitnou zákonnou úpravou spôsobom ultra petit, o tom čo nikto nenavrhol a to i s obsahom, ktorý je reálne nevykonateľný. Zdôraznila, že z uvedeného návrhu je zrejmé, že žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia - zdržania sa vykonávania dražby , avšak vôbec neuviedol ktorej dražby, túto nijako neindividualizoval (nemôže sa zakázať akákoľvek dražba , ide o zákonné oprávnenie) a z uvedeného dôvodu je petit materiálne nevykonateľný z dôvodu neurčitosti. Ďalej vytykala súdu, že neuviedol , do akého času sa má uvedeného konania zdržať , z akého dôvodu, že z uvedeného dôvodu je petit materiálne nevykonateľný pre neurčitosť. Ďalej tvrdila, že podanie žalobcu je podaním v celom rozsahu zmätočným, že neosvedčil nárok , ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, t.j. osvedčiť existenciu všetkých podstatných právnych skutočností, ktorých kumulatívna existencia je nevyhnutná preto, aby mohlo byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené. A napokon poukázala aj na zjavne nedôvodnú žalobu (neexistencia „nároku“). Ďalej poukázala na nedostatok pasívnej legitímácie na jej strane , vychádzajúc zo znenia § 2 písm. a) zákona o dobrovoľných dražbách, že dražobníkom je osoba, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky ustanovené týmto a osobitným zákonom, ktorým žalovaná nikdy nebola , nie je a nebude. Zdôraznila, že žalobca , resp. budúci žalobca vôbec určito neuviedol predmet konania vo veci samej, keďže neuviedol návrh žalobného petitu a jeho odôvodnenie (uviedenie rozhodujúcich skutočností). Napokon vytykala súdu, že v tomto prípade uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí a pritom nie je podľa neho možné posudzovať výsledok konania , že súd nielen že postupoval v rozpore s ustanovenou rozhodovacou praxou, a o rozhodovacej praxi súdov nie v uznesení žiadna zmienka , hoci prípadný odklon od tejto praxe je súd povinný dôkladne odôvodniť. Navrhla uznesenie zmeniť, návrh zamietnuť, príp. podanie žalobcu odmietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy , ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu vyplývacom z § 379 a § 380 C. s. p. , uznesenie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol podľa § 388 C. s. p. , lebo zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie uznesenia.

7. Odvolanie žalovanej je dôvodné.

8. Súd vec nesprávne právne posúdil a vyvodil nesprávny záver, keď návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

9. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Podľa § 323 ods. 1 C. s. p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. V prvom rade je potrebné vytknúť súdu prvej inštancie, tak ako to v odvolaní uvádza aj žalovaná, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je materiálne nevykonateľný, neurčitý, keďže je povinnosťou jeho navrhovateľa, aby formuloval výrok rozhodnutia súdu určite, jasne, výstižne a zrozumiteľne, pričom jeho obsah musí byť dovolený a možný , čomu zodpovedá aj povinnosť

žalobcu ako strany sporu uvedený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia formulovať. Súd nemôže namiesto strany sporu „dotvárať“ to, čo mala vykonať sama a nemôže preformulovať výrok neodkladného opatrenia, ktoré navrhuje v časti konkretizácie právneho úkonu tak, aby zodpovedal objektívnemu hmotnému právu, aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom výkonu rozhodnutia.

12. Žalobca v prejednávanej veci navrhuje, aby bola žalovanej uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva - dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti tak, aby bola povinná dočasne sa zdržať vykonania dražby, ktorej predmetom je súbor nehnuteľností (označených a konkretizovaných žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia - čl. 4 spisu). Žalobca v petíte neodkladného opatrenia nevymedzil ani čas, dokedy je žalovaná povinná zdržať sa tohto konania a v prípade vyhovenia navrhovaného petitu, by v konečnom dôsledku bolo žalovanej zakázané akokoľvek vykonať záložné právo dobrovoľnou dražbou aj do budúcnosti a išlo by aj o konečnú úpravu pomerov medzi stranami sporu, čím by sa žalovanej ako veriteľovi znemožnilo uspokojenie svojej splatnej pohľadávky formou dobrovoľnej dražby. Výrok ktorým súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel je aj nevykonateľný, neurčitý, lebo sa v ňom nešpecifikuje konkrétna dražba, ktorej sa má žalovaná zdržať, nie je označené miesto, dátum a čas začatia dražby. O.i., ani z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva, že by žalovaná ako záložný veriteľ, začala výkon záložného práva, že by bol určený termín dražby, miesto a čas začatia dražby.

13. Je síce potrebné sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že žalovaná v zmysle § 7 ods. 2 veta druhá zák. č. 527/2002 nepreukázala, že si splnila povinnosť písomne vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona (§ 16 ods. 3), ktorej splnenie je základnou podmienkou vykonania dražby, ktorej nesplnenie môže viesť aj k neplatnosti dražby, avšak ani samotná táto skutočnosť nemôže zhojiť nedostatok navrhovaného petitu zo strany žalobcu, t.j. nevykonateľný a neurčitý petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by sa o. i. žalovanej zamedzilo aj do budúcnosti vykonávať akúkoľvek dražbu, na ktorú by boli príp. aj splnené podmienky.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie zmenil podľa § 388 C. s. p. a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie vo výrokovej časti neodkladného opatrenia vo výroku II. uložil žalobcovi povinnosť v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať na príslušnom súde proti žalovanej žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti dražby, ktorá ešte neprebehla a takáto žaloba by bola od počiatku neúspešná.

16. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 C. s. p. a úspešnej žalovanej bola priznaná náhrada trov konania (vrátane trov odvolacieho konania) v celom rozsahu.

17. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Csp).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Csp).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Csp).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Csp).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 Csp).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Csp).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Csp).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Csp).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 Csp).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 Csp).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Csp).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 Csp).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Csp).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Csp).